

Politiszko žinios.

Amerika.

Svarbiausiu atsitikimu ant politiškos padangės pereiną sanvaitę ne tik Amerikoje, bet ant visos žemės, buvo pasikėsinimas ant gyvasties Šveicarijos Valstijų prezidento McKinley. Lankant prezidentui amerikonišką parodą Buffaloje, kada jis įėjo į muzikos triobą, prislirtino prie jo koksai vyriškis, turintis vieną ranką apvyniotą su skepetu, kita gi ištiesė pasveikinti prezidentą. McKinley, kaip tai visada daro, padavė sveikinimą savo ranką; bet tas, turėdamas apvyniotą ranką revolverį, paleido į prezidentą du šauviai. Viena kulka pataikė į krūtinę ir pramušė plaučius, kita gi perlindo per pilvą. Šovėjas liko suarezuotas. Žmonių minios norėjo į tuojauš lynežoti, bet policijai pasisekė į išverti iš minų naugą, pasodinti į vežimą ir nugabenti į kalėjimą. Juom yra lenkas Leon Czolgosz gimęs Amerikoje, bet tėvai iš Lenkijos atkeliavę Ameriką. Tėvas jo gyvena Clevelande. Šovėjas nesigali savo darbo ir sako, kad padarė tą, ką norėjo, jis esąs anarchistas. Italizkai anarchistas, besilaikanti Patersono ir vokizkiečių tvirtina, jog Czolgosz visai ne pažistas. Chicago's gi policija tvirtina, buk sukalbis ant prezidento McKinley gyvasties padarytas Chicagoje.

Pasovimai McKinleyo labai sunkūs, bet buvo atsitikimai, kad ir nuo tokių išgyja. Ar pasantzas prezidentas numirs, ar išgyis, daktarai nieko ne gali pasakyti. Iki šiol karscziaivimai ne dideli, ir pasantzas prezidentas pažįsta į lankancius, su jais kalba, sveikata laikosi užganedinciančiai, bet tas nieko ne reiskia, kadangi paprastai prie tokių sužeidimų vėliau apsiereiskia uždegimai. Viena kulka iš kuno dar neisimta ir tikrai nežinia, ar inkstai jos neužgriebti. Jeigu inkstai būtų užgriebti ir apsiereiskę jų uždegimas — tasyk ne būtų ne jokios vilties ant išgyjimo. Vietą pasantzo prezidento tuom tarpu užėmė vice prezidentas Roosevelt. Ta permaina ne gali turėti ne jokios įtekmes ant bėgio politiško reikalų. Prezidentas pats ne turi neaprubėtuos valdžios ir pats nieko daryti ne gali. Visą daro kongresas ir senatas, o tas ir toliau pasilieka iš tų pacijų ypatų; ant urėdų lieka ir tie pats ministeriai. Sunku todėl suprasti, ką norėjo atsiekti šovėjas. Nors jam būtų pasisekė ant vietos užmūsti prezidentą, tas ant prietikiu Amerikoje ne jokios ne būtų turėję įtekmes. Be abejonės paczjo Amerikoje McKinley turėjo ne mažai priešininkų. Bet jeigu jis buvo vodingas tautai, tai galėjo jo ne rinkti, ne pardavinėti balsų. Revolveris tai mažiau tinka tinkantis ginklas kovoje už politišką laisvę, o kaip Amerikoje, galima be jo apsieiti, užtenka tik ne duoti balsų, ne pardavinėti jų už trupinius, bet balsuoti su supratimu. Tuom tarpu ter Czolgoszo vienuolaučių, turbūt, visai nėra arba labai mažai yra balsuojancijų dėl idėjos, dėl kokių augstesnių mierių; visi lenkai balsuoja už asabiszką naudą kelių jų politi-

kierių, kraszo laimė ar nelaimė jiems mažiausiai rūpi.

Visi svetimų krasztų valdonai atsiumė telegramus, isreikszdami pasigailėjimą. Laikrascziai teiposgi iszsiaria su simpatija apie pasantzo prezidentą. Už tai Europos policija subruzdė, valdovus apėmė baimė, kad ir juos ne patiktų tokia jau nelaimė, kokia patiko Amerikos prezidentui. Be abejonės szviai paleisti ir prezidentą McKinley suartis visų krasztų randa jų kovoje su anarchistais. Iki šiol vien Anglija ir Amerika mažai paisė ant visokių sukalbininkų, dabar be abejonės ir tos vieszpatys greiciaus pristos prie Maskolijos užmanymo susirizti visoms vieszpatystėms ant kovos su priezais dabartinio vieszpatysčių surėdymo.

Suv. Valstijos galutinaj sutarė su Danija ir perka pasukinele prigulincias Mažas Antilų salas.

Rytinė Azija.

Vokietijos su didelėmis iszklilmėmis priima atsytą į Berlyną Chinų ciecoriaus deputaciją, iszsiustą perpraszyti Vokietiją už užmūsimą jos pasiuntinio Kettelero. Vokietijos ciecorius ne tik paluosavo deputacijos vedėją, kunigaikszį Czuną, nuo visų pažeminancijų perpraszymų, bet užprasė dar į ant visokios kariuonos maneuvų aplinkinėse Gedanijos, kur atkars ir maskolizskas caras. Matyt, per Czuną Vokietija tikisi kokią nors naudą nuo Chinų apturėti, kitaip jų ciecoriaus pasiuntinio ne priminėtų su tokioms iszklilmėmis ir deputacijos ne būtų paluosavę nuo perpraszinėjimo.

Tokią jau deputaciją Chinų randas iszsiuntė ir į Japoniją, kurios ambasados sekretorius laike maisztų Pekine likosi teiposgi užmūstas. Japonijoje vienok Chinų pasiuntinius priėmė visai kitaip negu Vokietijoje. Čia jiems reikėjo samdyti patalpinimus prie visai kitos iz portu į Japonijos ciecoriaus rezidenciją. Ant ulyčių, per kurias važiuojo į ciecoriaus rūmą, nieks chiniečių ne sveikino.

Li Hung Chang pranesė svetimų krasztų ambasadoriams, jog gavo nuo ciecoriaus prisakymą padėti savo paraszą po svetimų krasztų reikalavimų protokolu. Ar po tuom protokolu spėjo pasiraszyti, ar ne — nežinia, bet kaip laikrascziai pranesza, Li Hung Chang dabar vėl apsirgo. Ar liga ta teisinga, nežinia; gal Li Hung Chang tyčia apsimeta liga ant nuvilimo ant toliau priėmimo reikalavimų. Sulyginant su kasztais karės Chinuose, atlyginimas 450 milijonų taolių, kokių Chinai turi iszmokėti svetimiems krasztams, yra labai mažas. Sumą tą Chinai turi iszmokėti per 39 metus; ji paremta ant maitų nuo svetimų tavorų atgabėnamų į Chinus. Taigi tie pats krasztai, kurie gaus atlyginimą, pats turės į sau užmokėti. Ir tai dar niekas ne gal užtikrinti, kad ir toki atlyginimą Chinai kada nors iszmokės. Teip kaip dabar dalykai stovi, tai rodosi, kad isz Chinų maisztų ir įsikisimo į juos kity krasztų, vier. Maskolija mokoje naudą isztraukti, ji gavo didelę prigulinciją Chinams provincijai

Mandžuriją su jos anglių ir aukso kastynėmis, kiti gi krasztai iszėjo su tuszczions rankoms, o Anglija nužudė savo visą vieszpataujanciją Chinose įtekme, kurią beveik visai isztumė Maskolija. Gal but, kad Maskolija tiki pasiprieszinimo vienos ar kelių susitarusių vieszpatysčių ant stabdymo jos mierių, bet ji vietoj nusilenkti prieš ke no reikalavimus, skubina dirbti geležinkelius Mandžurijoje, su kurių pagalba galėtų pergabenti savo kariuoną ten, kur tes bus reikalingu.

Pietinė Afrika.

Pradėjus anglijonams žiauriau vesti karę su burais, to paties budo griebiasi ir burų vadovai, bet savo žverizskais darbais pirmiausiai atsizymėjo ne burai, bet besigiriantį savo angsta civilizaciją anglijonai. Kitchener pagarsino, jog tuos burus, kurie ne pasiduos iki 15 d. rugsejo, laikys už paprastus plėšikus, toki bus ant visados iszvyti isz pietinės Afrikos, jų turiai bus konfiskuoti, tie gi burų vadovai, kurių kareiviai kada nors suardė į pasantzas angliškus kareivius, bus atiduoti ant nubaudimo karizskiems sudams, kuriė, zinoma, ir nekalčiausias ras kaltais, už pinigų ras gana liudininkų, kurie po prisiega paludys, jog toki, kokių visai gal ne buvo angliškių kareivių, likosi burų užmūsti. Botha ir kiti žymesni burų vadovai pakėlė protestą prieš toki Kitchenero padavimą, norincijų gi pasiduoti neatsirado. Už tai DeWett ir Kitzinger pranesė Kitchenerui, jog nuo 15 d. rugsejo visus angliškus kareivius, ar jų tarnus, pagautus su ginklu rankoj, lieps suszudyti ir daugiau paimitų į nelaisvę anglijonų ne paleis, kaip tai iki šiol darydavo. Mat juo toliau, juo žiauriau vedasi karė pietinėj Afrikai. Anglijonai savo žverizskumu nori nugazdinti burus ir privesti juos greiciau užbaigti karę, kadangi ilgai jų vesti Anglija ne gali, karė gali į jstumti į bankrutystę, per ją jos įtekme puola kituose krasztuose. Burai gi žiauriau jėrinti, stengiasi savo nuomoniems skriaudėjams atkėrsyti. Tokiu būdu, juo ilgiau užsitraukia karė, juo žiauriau ją veda abidvi kariuonancijos pusės. Kaip vienok ir kada gali pasibaigti karė pietinėj Afrikai, sziaidien dar ne joks pranasas ne gali iszpranasauti, kadangi mažai nuo karės lauko ateina teisingų žinių, ateina jos vien nuo anglijonų, o tos tankiaus buvo me lagingos negu teisingos. Kadangi dabar uždraudė net į laikrascziaus siuntinėti telegramus be perziurėjimo cenzoriaus; cenzoriai pradeda cenzuruoti net privatizskus laiszkus, tai isz to reiktų manyti, kad anglijonai ne geriausiai laikosi ir jie bijo, kad teisingos žinios neisziplatintų Anglijai, kadangi jos padaugintų tik skaitlių rando priezizinku.

Europos laikrascziai buvo pagarsinę, buk burų draugai bando prikabininti maskolizską carą atsiliepti su užtarimu ant anglijonų skerdžiamus priezais terpatizskas tiesas burus ir buk apie įsikisimą į tarpą kariuonancijų pusių tarsis caras su Vokietijos ciecoriumi, kada jie susivaziuos Gedanijos aplinkinėse. Toliaus garsino, buk Prancuzijoj Transvaaliaus prezidentas Krueger susitiks su maskolizsku caru. Dabar vienok tam paskalui tie pats laikrascziai užgina. Nežinia todėl, katra isz tų priezingu žinių yra teisinga!

Pereitą sanvaitę burams pasisekė apvaldyti du geležinkelio traukiu. Jenerolui Frenchui iki šiol ne pasisekė iszvalyti angliškių valdybų nuo burų; jų pulkai yra jau vos 100 mylių nuo miesto Cape Town. Viena burų dalis, įsiveržusi į pietryčius nuo Oranijos, buvo prisigriebusi iki Indiszkam oceanui, bet dabar vėl sugrįžo į siaurius. Angliški laikrascziai tvirtina, buk kareiviai Bothos susieda isz mažų vaikų ir buk tik trečdalis jų turi arklis. Žinios toms vienok nieks ne tiki, kadangi jeigu isz tikro Botha tokius, kaip anglijonai perstato, kariuoną turėtų, tai jis seniai būtų pasidavęs, tuom tarpu jis dar neseniai pranesė Kitchenerui, kad apie pasidavimą ne mįslyja ir persergėjo Kitchenerą, jog suszauzė kiekvieną paimitą anglijoną, jeigu jie bandytų suszauzinti burus.

Pietinė Amerika.

Apie nesutikimus sziaurinės dalies Amerikos republikų tikrų žinių nėra, laikrascziai talpina vien priezantaujancias: sykį garsina, buk Venezuėles karizska laivynė bombarduoja sziaurinės Columbijos portinius miestus, tai vėl iszreiskia viltį, kad karės tarp Venezuėles ir Columbijos ne bus. Paskutinės žinios gal ir teisingos, kadangi, rodosi, kad Columbijos revoliucionieriai ir be svetimos pagalbos ima virszų ant rando. Revoliucionieriai turi apie 20000 gerai apginklotų kareivių, terp kurių yra daug liuosnorių isz kaimynizskų republikų. Su vienytos Valstijos Sziaurinės Amerikos nesutinkancioms republikoms pasulė tarpininkystę prie jų sutaikymo, bet iki šiol ne viena isz jų ne priėmė tarpininkystės. Kadangi Suv. Valstijos persergėjo nesutinkanciams kaimynams, jog turėtų įsikisiti, ant jų užgintų maisztai ant Panamos siaurumos, tai pasikėlėliai stengiasi ne duoti progos ant tokio įsikisimo. Ant Panamos siaurumos maisztų nėra.

Prancuzija.

Nesutikimai tarp Prancuzijos ir Turkijos ne iszdilo. Diplomatiszki susineszimai likosi pertraukti ir jų Prancuzija ne atnaujis, kol Turkija ne iszpildys visų reikalavimų. Prancuzijos randas iszvižo laukan turizskus detektyvus esancius Prancuzijai ant dabojimo turizskų revoliucionierių.

Prancuzijoj laukia atsilankymo caro. Paryžiuje areztuoja kiekvieną policijai ne pažįstamą svetimtautį; kitus vėja laukan isz miesto. Bijo mat anarchiztų, nuo kurių stengiasi apsaugoti caro ypatą. Laikrascziai buvo pagarsinę, jog iszgirdė apie pasovimą McKinley, caras norėjo tuojau isz Danijos, kur dabar yra, grįžti namon; dabar vienok laikrascziai pranesza, jog į Prancuziją jis atjaks, tik nežinia, ar atlan-

Vokietijoj staiga pasimirė vienas isz įtekmingiausių ministrių, geriausias parlamentas kalbėtojas, izdo ministeris Miquel. Pasimirė jis nuo szirdies ligos. Miquel gimęs 1826 metuose, buvo mat ne jaunas.

Isz Lietuvos.

Isz Vilniaus.

Vilniaus miesto randa perkratėją dabar klausymą parengimo žemesės amatų mokyklos prie chemizskai technizskos mokyklos. Ant pradžios ketina parengti tik stačiorystos mokyklą, o toliau, jeigu miesto turtas daleis, bus parengtos dals ir kity amatų pasimokyti.

Neseniai atkako isz Lydos į Vilnių mieszonius Czerkes ir čia gerai užsidulinę, užsimanė pasijiezkoti guolio, bet kad rando degtinės pardavincijos volio tiesi po stalu ne duodė, tai jis iszėjo ant Teatinio skvero ir ant žolės užmigo. Pamats tą, atkaks į Vilnių isz Kijevo, Adomas Rutkevycius, užsimanė isz miego pasinaudoti. Prišartino pre m'egancioz ir numovė czebatos. Butų su jais galėjęs prasižvalinti, bet užsimanė dar pasnūpinti po kizsenius, ar juose nėra ko gero. Bekraustant girtuoklio kizsenias, užėjo ne tyčia policistas, nutvėrė Rutkevycius už apikaklės ir nugabeno į policijos areztą.

Pereituose metuose ant gyven- tojų tokių atgabenų į Vilnių ant papjovimo daugiau galvijų negu užperetuose metuose: raguočių galvijų ant 538 daugiau, verzių ant 6972, avių 3632 ir 5765 kiaulių. Skaitlius atgabenų ant papjovimo galvijų isz Vilniaus gub. pasdaugino, o atgabenų isz Kauno ir Minsko gub. sumžėjo. Mėsos gi atgabenų daugiau: jautienos ant 5420 pudų, kiaulienos ant 2793 pud., avienos ir verszonos ant 2606 pudų. Prekės galvijų buvo: jautaiz vietinių veislių vidutiniszkai po 45 rubl., ukrainizskų po 90 rubl. Už pudą gyvo gyvalio vietinių veislių mokojo po 2 rubl. 10 kap., ukrainizskų po 2 rubl. 80 kap. Už avis ir verszias mokojo vidutiniszkai po 4 rub. 50 kap. iki 12 rubl. nuo sztukos.

Maskolizskas randas galutinaj daleido miestui Vilniai iszleisti obligacijas ant 750000 rubl., ant surikimo reikalingų pinigų ant įrengimo miesto elektrizskų žiburių. Vilniaus žemdarbų draugystė ne palso ant priezantavimų, bet perkratėją toliau klausymą parengimo mieste augstesnių mokyklų institutu. Daugumas snarių sutinka parengti žemdarbiškų augstesnių institutų su sekanciais fakultetais: žemdarbiškų, girininkystės, architektūros, chemizku ir mechanizskų. Taigi būtų tai politichizskas institutas ant pavaldos čencacijai Varzavoj. Nežinia tik, ar maskolizskas randas, teip besibauginanties szviecos Lietuvoj, duos ant to savo daleidimą.

Vilniaus miestas rengiasi parengti savo kasztais specializską pakszczęjų pjovinciją. Galvijų pjovincijojej pakszczęzių ne pjauna, iki sziol kiekviena gospadinė pjauna juos namieje ir nieks ne kontroliuoja, ar papjauti pakszczęzi yra sveiki ar ne sveiki. Toks darbas vodingas, kadangi nuo mėses ne sveikų pakszczęzių ir žmonės gali užsikrėsti visokioms ligoms. Vilniuje vien žydai suvertvoja kas mėnuje daug pakszczęzių, ne mažiau kaip 271500 visokių naminių pakszczęzių je suvalgo: visztų ir anczijų 200000, kurkų arba kalakutų 51500, visztukų 20000.

Sugrįžo jau isz Peterburgo Vilniaus prekęjų pasiuntiniai; kurie buvo iszsiusti pas izdo ministerį prasyti permaitinti paragrafą 175 pd. Taigi ir szieno daugiausiai buvo Kauno gub.

robežuotos skaitlius žydų mokininių skaitliu krikesczczionų. Pasiuntinims ne pasisekė pertikrinti ministerio ir iszderbti permaitinimą to užtvirtintų įstatų pagręfo. Nežinia, ką dabar prękėj padarys. Gal jie stengsis iszsiluosuoti nuo pažadėtų ant parengimo ir užlaikymo mokyklos aukų.

Isz Vilniaus gub.

Pirmoje pusėje liepos mėnesio Vilniaus gubernijoj buvo 33 gaisrai, kurė užgimė: nuo nestargumo 2, nuo negerai įlaistyti ir nevalytų kaminių 3, nuo perkuro įtrenkimo 7 ir nuo nežinomų prędazčių 21. Vsuose tuose atsitikimuose ugnelė pridirbo bldies ant 36647 rubl. Didžiausias gaisras buvo Hamernėje, Nemencino valzsczėje, kur sudėgė gariniai malunai ir dveji namai prigulinti savininkui dvaro Beztanų; bldė čia ugnies padarytą skaito ant 15000 rubl.

Netikėtų mirzių per tą laiką buvo 21, žmogudystė papildyta 1, patzduzsczėj 2. Vagystų papildyta 8; daktų pavogė už 263r., o pinigų 631 rubl. Arklių pavogė: Trakų pav. 2, Aszmenų 3, Disnos 1; taigi isz viso 6 arklių.

Ledai pabaigę berželio ir pradėjo liepos mėnesio puolė Vilniaus gubernijoj sekancios vietose: 24 d. berželio ties dvaru Bogumiliszki, ties kaimais Salki, Danomais ir Daivovo, Soleczinkų valzsczėje, Vilniaus pav. Ledai iszmazė žieminius javus ant plotu 305 desiatinų, o v. sarvojus ant 448 desiatinų; bldė jų padarytą skaito ant 28896 rubl. Tą paczį dieną ledai iszmazė javus ukinkinų ir kunigo Zagorskio kaimo Bialakoniuose (Lydos pav.) ant 75 desiatinų. Bldė jų padarytą skaito ant 4740 rubl.; kaimo Kovalkos iszmazė javus ant 110 desiatinų; bldė jų padarytą skaito ant 1540 rubl. Sczczincino val., kaimo Turka, dvaro Jutinskų ir palivirko Sczczincinio ant plotu 450 des.; bldė jų padarytą skaito ant 3240 rubl. 1 d. darytą ledai, teipogi Lydos pavietis, iszmazė javus ant plotu 341 des. kaimų Linica, Kasztų, Krakszų, Radnios ir Gribatino. Bldė čia ledų padarytą skaito ant 17640 rubl.

Isz Grodno.

Nežinomi juokdarai, ar piktadariai padarė čia daug triukzmo per iszintinėjų atsiliepinų, buk miestas bus pdegtas. Kadangi perėjusiuose metuose budavo čia gana tankiai dideli gaisrai, tai, zinoma, kad daugelis gyventojų tuos atsiliepinus palaikė už teisingus ir laukė su baimė, kada padegėjų savo padėją iszpildys. Baimė apėmė ir valdžias; agenai asekurėjos draugyczių atsikak asekuruoti triobas; gubernatorius parengė naktines kazokų patroles. Iki sziol vienok, ant laimės, didelių gaisrų ne buvo ir yra jau viltis, kad ne bus, kadangi artinasi jau ruduo su savo drėgnumu, szlapios stogus ne teip lengva padegti ir užgimus gaisrai, ugnis neisplatina jau teip, kad jos ne galima but suvaldyti.

Ministerijos atskaita apie uždėrijimą Lietuvoj.

Maskolizska žemdarbiškės ministerija garsina savo atskaitą apie uždėrijimą uždėrijimą Lietuvos laukuose. Isz tos atskaitos iszpaula, kad žieminių javų surinko Vilniaus gubernijoj po 50 pudų nuo desiatinos; szieno nuo uždėrijamų pėvų po 145 pudus nuo desiatinos. Kauno gubernijoj žieminių javų surinko po 76 pudus nuo desiatinos, Minsko gub. po 62., Vitebsko gub. 65 pud., Grodno gub. po 56 pud. Taigi žieminiai javai geriausiai uždėrijė Kauno gub., o prasčiausiai Vilniaus gub. Szieno surinko: Kauno gub. po 205 pud. nuo desiatinos, Vitebsko gub. po 145 pd., Minsko ir Grodno po 175 pd. Taigi ir szieno daugiausiai buvo Kauno gub.

Isz Prusų Lietuvos.

Nuspręstas Gumbinės karizsko sudo ant suszauzimo antroficieras Marten likosi pergabentas isz Gumbinės į Gedanijos (Dancigo) kalėjimą. Sudo isz'cisintas antroficieras Hicel gavo žinį, jog jo ne priims atgal į kariuonę. Trys kiti antroficierai, kurė liudijo ant naudos Marteno, teipogi liekasi isz kariuonės iszvyti, tik nežinia už ką; ar už tai, kad liudijo teip, kaip jiems san- žinė liepė, ar už tai, kad ne liudijo teip, kaip karizskas sudas norėjo.

Kaimė Bludziuose, netoli Goldapės, siautė gaileras, kuris vieno ukinkino isznaikino visas triobas ir visus krutancius turtus.

Netoli Szilokarcemcs, kolonijoj Biemark, sudėgė su visais krutanciais turtais ukė lietuviu Bardžuno.

Inszucio pavietij, savininkas dvaro Villhelmthal, Hoffender perszovė dvejatį savo vaikų, o paskui ir pats nusizovė. Kaip priedazį, savo paliktime rasztė, patavė tą, kad jo pati, su jauniausuoju vaiku į aplaido ir persikėlė pas savo tėvus.

Kaimė Lengvatuoce, gyvenime tarnaitės, Onos Marciutės, nuo parvitusios liampos užgimė gaisras, kuris isznaikino visus namus, Ugnyje pražuvo ir pati minėta tarnaitė.

Kaimė Pierlankiuose, netoli Saldovo, nuo sukanđijimo pasiutisio szuns paduko keturius karvės dailidės Proves. Karvės reikėjo užmūsti. Viena isz padukusių karvių sukanđijoje užveiztoja plytincijos Hintzmanų. Sukandžiotą reikėjo gabenti į Berlyną į specializską pasutusių žvėrių sukanđiotų gydinciją.

Tilidj nusibankrutino žydo Bernsteino bankas. Bernsteinas vėdė medžių prekystą, medžius pirkko Maskolijoj; szimet tas biznis nejo gerai. Szitas bankierius buvo turtingiausias Tilidj, jis mokojo didžiausias moksčias.

Velavoj, po geležinkelio tilta, prigėrė 13 metų sunus lietuviu vėžėjo Radeikio.

Isz miestelio Glubokoje, Disnos pav., Vilniaus gubernijoj.

Szitate pav. priviso daug beprozių, miestelij Glubokoje yra jų, ant palinkeminimo vaikų, mėgstanczių mėtų į beprociuzis akmenims, 7 beprociuziai. Matyt, nėra jų kam priglausti ir valdžios mažai rupinasi apie patalpinimą tų žmonių į atsakancias įtaisas.

Kad Maskolijoj, ypacz gi Lietuvoj, uriadnikai ne priguli prie protingų ir dorų, tai visi žino. Čia ne seniai buvo juokingas atsitikimas parodantis aiskialk sumanumą uriadnikui. Ant pri sakymo Disnos paviezio virzlininko, uriadnikas turėjo isstirti kaltę kokios tai suarezuotos ypatos. Uriadnikas, sugrįjęs atgal, padavė protokolą savo tirinėjimui, prie kurio buvo ir liudyjimas kokiio ten Burano. Sudėiai tirinėtojai prisiejo teipogi iszklausinti tą patį liudytoją, bet pasirodė, kad jis jau nuo 10 metų ramiai ilsi kapuose. Uriadnikas pats prie savo protokolu perstatė liudytoją senai pasimirusio žmogaus ir tai dar su jo paraszu. Na argi reikia dar geresnio fakto ant parodymo menko sumanumo ir dorumo uriadnikų Lietuvoj!

Isz Rygos.

Rygoj yra Latvijos didžturczių kasztai, be prisidėjimo rando, atlaikomas vienas isz geriausių Maskolijoj, politichizskas institutas. Nuo ateinanczių moko metų maskolizskas randas įveda į institutą mokinimą staciazizskos dievmaldystos formų. Koki susirizsimą turi mokinimas dievmaldystos su mokais, kokius privalo platinti politichizskai institutai, to turbūt ne žino nė įvedę į politichizsk staciazizską teologiją maskolizski ministeriai.

Isz Lietuvosizsko Minsko.

Rengiamą čia mirsto kasztais prekystos mokyklą nutarta atdaryti nuo pradžioszių moko metų. Norinti mokinieši, galės dar sznet į mokyklą pastoti. Kaip Vilniuje, teip ir čia užgimė nesiskirai su žydais isz priezais mokyklos. Mat pagal ministerijos užtvirtintus įstabus: į mokyklą gali pastoti tik 40% žydų, 60% gi turi but staciazizkių. Ką gi daryti, kad staciazizkiai ne mėgt mokinieši? Miesto galva atsizaukė į ministeriją, prasydamas atsakancius permaitinti įstabus rengiamos mokyklos, tik nežinia, ar ministerija praszmo iszklausys. Pijogų ant mokyklės tarės sudėti daugiausiai žyda, o tuom tarpu jie galės į mokyklą isgti daug mažiau savo vaikų negu mažai prisidėję staciazizkiai.

Isz Minsko gubernijos.

Minsko gubernijoj, Mozyriaus pavietij smarkiai siauzia diferencijos, nuo kuo ypacz vaikų labai daug mirszta. Ukinkinai paprastai iszsko daktaro pagalbos per vėla, kada ne galima jau pagelbėti.

Mieste Bobruiske trenkė perkunas į vienus namus, žaibas puolė per kamiją į kambarį ir užmūstė stovinciją prie peciaus moteizskę.

Szją vasarą Minsko gubernijoj buvo labai daug gaisrų. Ugnį tankiausiai užkrečia be priežiūros palikti vaikai.

Isz Wisztyczių, Suvalkų gub.

Netoli szito miestelio 33 žyda iszveizai stengiasi persigriebti per rubelį į Prusus. Vėdė juos žydas vedėjas, kuris, už atsakanti užmokėjus, apsiėmė porvesti teip kad ne szunos ne sulus. Vedimas vienok ne pasisekė, vėp pulkų užvedė ant rubėzius sargų. Vedėjas, pamatęs sargus, paliko iszveizius, o pats pabėgo. Visų iszveizų pulkų paėmė maskolizski rubėzius sargai ir stvare į Viesztų. Patalpinu tuom tarpu valzscziaus arezte, kol ne iszsiųs atgal į jų gimtinę.

Laiszkas isztrukusio isz maskolijų nagi.

Atvaziavus man isz Maskolijos į Ameriką, natūtna iszrodė, kad čia viskas kitaip, ypacz nuđiūgau pamas, kad čia nieks ne draudžia skaityti lietuviszkų raszų ir kad čia yra laikrascziai, kuriuos rukentę mūsų kankintiniai gali apie savo kentėjimus ir skriaudas apreikšti lietuviszkai visuomenei.

Vasaro mėnesij pereituose metuose, gyvendamas Liepojoj, gavau lietuviszką laikrastį „Ukinkiną“, kurį ne tik pats skaičiau, bet ir kitiems broliams daviau. Vienas mano mylimas ir iszlikimas draugas, žinomas lietuvis, apie tai pranesė maskolizskai valdžiai. Ne ilgai trukus, nakties viduryj apstojo mano gyvenime raudonsuliai, padarė krata ir rado laikrastį. Sėmė kaip žmogudį ir nuvedė į kalėjimą. Žandarai klausinėjo, isz kur gavau laikrastį. Aš atskaičiau, jog vienas gudas, kurio pavardės nežinau, važiuojantis drauge geležinkelio, suteikė man žandarų rastos pas man laikraszcziaus. Toliau klausinėjo, kaip iszrodė tas gudas? Aš pasakiau, kad turėjo rudą barzdą. Parodė pasakį žymenių lietuvių fotografijas ir klausė, katras isz tų suteikė man laikrastį, bet aš pasakiau, kad terp parodytų paveikslų tokio nėra. Liepojoj laikė mano tamsoje ant vandens ir duonos, o paskui iszgabeno į Haseņpothą, kur kulnij laikė 4 mėnesius. Kadangi čia kalinys ne sveikas, drėgnas ir užveizda su pasodytais apsieina bjauriai, tai aš sunkiai apsirgau. Žandarai, matydami, kad gyvenimas mano baigiasi, sutiko ant 100 rublių kaučijos paleisti. Pinigus sudėję ir tokiu būdu mano 100 rublių žuvo raudonsulijų naguose, o aš atkaku į Ameriką.

Lietuviai.

